

[Lindinger.]

dige beskæftigelsesmuligheder i fiskerierhvervet?« Det er kort, klart og koncist, og det vil mine kommentarer også være.

Det er nemlig et godt spørgsmål, SF her stiller fiskeriministeren. Selv om det er svært for ministeren at udtale sig konkret på nuværende tidspunkt, er det alligevel godt at have dette spørgsmål in mente i forbindelse med vor fremtidige fiskeripolitik. Det var godt at høre, at regeringspartiet er helt klar over de beskæftigelsesmæssige konsekvenser i forbindelse med forholdet mellem konsumfisk og industrifisk. Jeg noterede med interesse hr. Søren B. Jørgensens bemærkninger om, at man i den fremtidige nationale fiskeripolitik agter at tage størst muligt hensyn til beskæftigelsen. Det er naturligvis vigtigt, at vi under alle givne omstændigheder inden for det fællesskab, vi tilhører, fastholder, jeg vil næsten sige måske endog søger at udvide, de rettigheder, vi har. Selv om der beskæftigelsesmæssigt bør være prioritet for konsumfiskene, må der ikke skabes beskæftigelsesmæssige problemer for industrifiskektoren. Man bør efter CDs mening i højeste grad på såvel nationalt som internationalt plan støtte alle bestræbelser på at fremme fiskebestanden i de områder, hvor fiskerierhvervet udøves.

Fuglsang (DKP):

Fiskeriet er naturligvis på den ene side afhængigt af sine egne naturgivne love, de betingelser, som ingen kommer uden om at tage hensyn til, men fiskerne og de mange, der på en eller anden måde er knyttet til fiskeriet, kommer også til at tage hensyn til, at de lige så lidt som andre erhverv er isolerede fra det øvrige samfund og fra den verden, vi nu engang lever i, tage hensyn til, at deres problemer ikke kan løses uafhængigt af samfundet som helhed.

På den anden side må man også se fiskeriets betydning netop ud fra det øvrige samfunds og den øvrige verdens betydning. Det er nemlig sådan, at trods den forholdsvis ringe del af befolkningen, som direkte beskæftiges i fiskeriet, har det en voksende betydning som eksport erhverv, og beskæftigelsesmæssigt regner man jo med, at det giver arbejde til 3-4 i land for hver 1 aktiv fisker. I verden som helhed er fiskeriet en af de store leverandører af fødemidler, først og fremmest af proteiner. Selv om fisk udtrykt i kalorier kun udgør 1 pct. af verdens forbrug, så udgør det udtrykt i proteiner 13-15 pct. Det

spiller en ganske stor rolle ikke mindst for den tredje verden.

Den næste og ikke den mindste faktor er naturligvis fiskerne selv. Det er ikke mindst dem, som takket være deres dygtighed, erfaring og slid har gjort, at Danmarks ca. 15.000 fiskere har en betydelig større fangst end f. eks. Storbritanniens 22.000 og Frankrigs 34.000. Derfor er det egentlig lidt selvmodsigende, at dansk fiskeri med hensyn til uddannelse af erhvervets udøvere faktisk står tilbage for en række andre lande, og derfor var der grund til nu, hvor vi drøfter fiskeriet og dets fremtid, at spørge ministeren om, hvilke planer han har for at gennemføre uddannelsesformer, som svarer til vor tids fortsatte udvikling, videnskabelige og tekniske fremskridt, fangstmetoder osv.

Jeg er enig med dem, der her har sagt, at der skal gives mere til forskning, men ikke mindre vigtigt er det jo at forbinde denne forskningsresultater med det praktiske arbejde. Der er sagt meget om fiskernes farlige arbejde, og det bekræftes også af de nøgne tal. For hver 10.000 personer, der findes i erhvervet, har fiskeriet 24 årlige dødsfald, søfarten 17,6, mens landbruget er nede på 4,8 og industrien på 1,5; også med hensyn til erhvervs sygdomme fører fiskeriet. Det burde give særlige ferieforhold for fiskerne, men også her er de som bekendt bagefter.

Til de naturgivne betingelser hører selvfølgelig selve grundlaget: fiskene. Også her møder vi et afgørende problem, nemlig at fiskebestanden så lidt som andre naturressourcer er ubegrænset. Det betyder, og det er vel alle enige om, at hvis man vil opretholde fiskeriet og sikre sig et rimeligt udbytte i fremtiden, må man gennemføre en biologisk begrundet planlægning af fiskeriet. Man må gennemføre regulering og kontrol med såvel fangstmængder som fangststørrelser, og man må pleje fiskebestanden ved udsætning af yngel, finde nye former for opdræt og udvikling af fisk. Jeg er her ganske enig med hr. Erlendsson, også i, at man bør lære af andre lande. Jeg kan bl. a. henvise til, at Sovjetunionen ikke alene har erkendt denne nødvendighed, men også i et bredt omfang gennemført den i praksis.

Noget sådant er i særlig grad i dansk interesse. Vi er EF's største fiskerination, og samtidig hører vores fiskefangstområder til de mest overfiskede. Overhovedet tegner Nordatlanten sig jo for en tredjedel af hele verdens fiskefangst. Det var vel bl. a. for at kunne tage de